

Ház a kráter szélén

Egy szubjektív könyvajánló

„Ez a deviánsok Noé-bárája – mutat körbe makacs büszkeséggel, nyilván a házra utalva. – Egyszerre sosem vagyunk többen, mint ötszázan. Nincs zsúfoltság. De odahaza sincs nagy tolongás. Az emberiség belépett a normalitás korába. A gonosz szomszédokat ide számúzták – mondja, és elneveti magát.”

Izgalmas kötet született a két író, Nemere István és Képes Gábor tollából. Közismert, hogy Nemere István ezer szállal kötődött a sci-fihez, a nagy sikerű *Triton-gyilkosságok* sokak könyvespolcának éke. De Képes Gábertől – aki alapító tagja a Magyar Scifitörténeti Társaságnak – sem áll távol a tematika. Bár Képesnek leginkább a lírai munkássága ismert, tárcanovellái a *Galaktika* magazinban is olvashatóak. A közös mű is az ő novellájából indul, és Nemerével együtt egészen messzire jutnak.

A *Ház a kráter szélén* központi helyszíne a Holdon működő ház, ahová a nemkívánatos „elemeket” számúzik, így a társadalom számára láthatatlanok. A keretes szerkezetű kötet első részében Yordi Thaal, a lelkes riporter azért érkezik, hogy interjút készítsen az itt élő elitéltekkel (és egy igazán ütős anyaggal rukkoljon elő), akik a normalitás korával ellentétes cselekedeteik miatt ebben

a társasházban töltik büntetésüket. A regény második felében Yordi számára már nem az interjúkészítés, hanem a normalitás kora tartogat meglepetéseket.

A titokzatos hangulathoz nemcsak az interjúalanyok, hanem maga a krátereszi ház is hozzájárul. Van itt lakatlan színt, egy nem működő lift, amely mintha mégis mindig mozgásban lenne, molylepkék, két rejtélyes futár és megannyi apró utalás például az archaikus nyelvi emlékekre, amelyekről minden olvasás után a szöveg egy másik rétege sejlik fel.

A száműzött szereplők között a legtöbben valamilyen művészeti ágban jeleskedtek civil életükben, míg valamilyen végzetes tettük miatt idekerültek. De akad olyan karaktere a regénynek, akinek ez a bezártság inkább áldás, mint átok. Maxim, az író, aki az Irni, írni! fejezetben tűnik fel, azért került száműzésbe, mert a normalitás hatóságai az állandó íráskényszerét elfogadhatatlannak tartották. A Yordival készült interjú alatt is dolgozó szereplő épp ezerkétszázhuszonkilencedik könyvét írja, börtönének falain könyvespolcok, azokon a valaha megjelent köteteknek kinyomtatott példányai sorakoznak. Az értő olvasóknak valószínűleg nem kell magyarázni ezt a párhuzamot, hiszen Nemere alakja Mindigíró Max alakjában dereng fel. Nemere kivételes munkabírásról többen, több helyen szóltak már, de legjobban saját maga foglalta össze az íráshoz fűződő viszonyát az *Egy szokatlan életrajz* című írásában: „Írok, mert azért születtem. Írok, mert nem tehetek mást. Írok, mert az olvasók gyakran megerősítenek abban a hitemben, hogy valakiknek szükségük van azokra a történetekre,

amelyek a fejemben születnek. Sokáig tartson még, csak ezt kívánom.” Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a könyvek közvetlenül is kapcsolódnak Nemere Istvánhoz, akinek számtalan munkája mellett a könyvtárosságot is volt alkalmja művelni. Először Lengyelországban, egy Széchényi-könyvtár méretű, nagy intézményben, a toruói Kopernikusz Egyetem Főkönyvtárában dolgozott, később, Magyarországra való visszatérése után hivatalosan is könyvtáros oklevelet szerzett.

Összességében egy szellemes és izgalmas kötet született ebből az együttműködésből, sajnálatos, hogy Nemere halálával esély sincs a folytatásra.

Nemere István életének 80. esztendejében, egy sikeres és roppant termékeny életút után hunyt el. Első regénye az 1974-ben megjelent *A rémület irányítószáma* volt, haláláig nyolcszáz kötete jelent meg. Pályafutása alatt több rangos díjat is kapott, könyvei a becslések szerint több mint 11 millió példányban keltek el. Születésnapjára a Történelmiregény-írók Társaságának tíz tagja titokban egy egységes történelmi sci-fi kalandregényt írt, *Ha...* címmel. A társaság a kötetet az Országos Széchényi Könyvtárban mutatta be, de az MNMKK Országos Széchényi Könyvtár is gondolt rá, a *Budai krónika* (*Chronica Hungarorum*) másolatával köszöntötték fel a mestert.

Tompa Éva

Megrendelhető

